

ovrigte Bestemmelser i denne Lovs 2det Capitel, forsaavidt de efter Forholdenes Bestaffenhed passende derpaa kunne anvendes.

3die Capitel.

Pensionering og Forsørgelse af Enker.

§ 19.

Enker efter Personer, der efter denne Lovs Bestemmelser vare pensionsberettigede eller pensionerede for tilbagelagt Tjenestetid, ligesom og Enker efter Invalider og dem, der ere dræbte eller dødeligt saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, have paa lignende Maade som deres afdøde Mænd og iøvrigt under de nedenfor anførte nærmere Bestemmelser Afgang til Pension eller Forsørgelse. Som Følge heraf bør de førstnævnte Enker være berettigede til Pension uafhængigt af, om de ere i Besiddelse af Formue eller Arbeidsevne; de sidstnævnte Enker have derimod Krav paa Statens særlige Forsorg, forsaavidt de dertil ere trængende, og de have dette Krav i forøget Grad, naar Mændene ere faldne eller dødeligt saarede eller bleve Invalider i Krigen.

§ 20.

Enker, hvis Ægteskab først er indgaaet, efterat deres Mænd vare udtraadte af den militaire Tjeneste, eller efterat de paadrog sig den Legemsbeskadigelse eller Svaghed, paa Grund af hvilken de maatte afflediges af Tjenesten, ere udelukkede fra Pension eller Forsørgelse, medmindre Manden oppebar Forsørgelse som Invalid af 1ste Afdeling. Under ingen Omstændighed kan Pension eller Forsørgelse tilstaaes de Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

§ 21.

Pensioner for Enker efter de i § 2 nævnte pensionsberettigede eller pensionerede Personer af Hæren og Søværnet bestemmes til $\frac{1}{4}$ af den Pension, som i Henhold til § 4 i denne Lov eller i Loven af 9de April 1851 var tillagt Manden, eller hvortil han vilde have været berettiget. Var Manden allerede pensioneret før Udgivelsen af Loven af 9de April 1851, fastsættes Enkens Pension efter sidstnævnte Lov.

§ 22.

Enker efter saadanne af de i § 2 nævnte Personer, der ere afgaaede ved Døden, eller paa Grund af en eller anden dem i Tjenestetiden paakommen Svaghed affledigede, forinden de have tjent i 20 Aar (§ 5), have Afgang til en extraordinair aarlig Understøttelse, iøvrigt under de for Enkers Pensionering gjældende Regler. Understøttelsen maa i intet Tilfælde beløbe sig til, hvad der er fastsat for de Enker, hvis Mænd have tjent i 20 Aar, og komme ved dens Bestemmelse saavel Varigheden af Mandens Tjeneste og hans i Tjenesten udviste Dygtighed som Enkens Trang og Værdighed i Betragtning.

§ 23.

For Forsørgelsen af Enker efter Invalider af Underbefalingsmændenes og de Meniges og de med dem Eigestillede's Classer samt efter dem af disse Classer, der ere dræbte eller dødeligt saarede under Tjenestens Udførelse, især naar Mændene ere bleve vansøre eller have tilstaaet Livet i Krigen, fastsættes følgende Regulativ: